

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Р. 8641
13
255

Управління СБУ
по Сумській області

Решетнячкова
ДЕЛО № 11239

Бацман
Анна Акимівна

Нотатки: Листопад 1947
Октябрь: 30 августа 1955
На 9 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Р. 8641
13
255

...де димлять труби фабрик і заводів, на яких кожен працює і за себе, за брата чи сина, що воює на фронті. Тут, на околиці Тбілісі, розгорнулося тепер будівництво металургійного комбінату, одного з найбільших у країні, серед будівників якого багато і українців.

Ще не прийшов час розповісти про все, що збудовано в Тбілісі за роки війни, а збудовано багато, і в цьому найскравіше виявився творчий розмах грузинського народу, який серед труднощів цього суворого і грізного часу перетворює

— а воно повнокровне і повноцінне, — війна викликала велике напруження творчих сил і ще більшу духовну згуртованість і єдність. Багаті плоди дає і ще дасть ця ідейна мобілізованість майстрів культури.

У Тбілісі мені розповідали, які прекрасні вірші було написано грузинськими поетами на честь визволення Києва. Багато можна було розповісти про те, як у Тбілісі знають і люблять Київ, Україну. Годинами розпитували тут про життя української столиці, про літературу, те-

тісно в долині Кури, і місто чимдалі завойовує зелені схили, випростує могутні плечі.

Ховається сонце за горами. Їх вершини вже окутані хмарами сивого туману. А внизу, над Курою, спалахують веселі вогні, тисячі вогнів міста, що очікує, щоб з новими силами встати назустріч новому сонячному дню, трудовому, кипучому, невгамовному.

Семен ЖУРАХОВИЧ.

(Спец. кореспондент «Радянської України»).

II. Слава Чіатури

Чіатурський район і саме місто марганцю — Чіатура, відомі на весь світ своїми велетенськими запасами високоякісного марганцю, є одним з наймальовничіших куточків Західної Грузії.

На зелених горах поблизу Чіатури і в самому місті розкинулися великі шахти, а в гушавині садів — робітничі селища.

Здавна здобувають тут дорогоцінний марганець. Та лише за років сталінських п'ятирічок чіатурська марганцева промисловість стала працювати широкими масштабами і новими темпами, ніколи не баченими раніше. Відтоді піднесення і розквіт цього багатющого району нашої республіки стали неохитним законом.

У грізний час великої Вітчизняної війни чіатурські гірники всі свої сили й відданість віддають священній справі перемоги над ворогом.

— Марганцеві рудники — наша перемога лінія фронту!

— Марганець потрібен для перемоги. Країна і фронт матимуть вдосталь марганцю!

Такі заклики можна побачити скрізь — на вулицях, на стінах будинків, у клубках.

За роки війни чіатурські гірники показали, що таке трудова доблесть і героїзм, показали, на що здатні радянські люди, коли йдеться про найдорожче і найсвятіше — про долю Вітчизни. Навіщо відійшли Трифон Понхадзе, Петро Міротадзе, Сімон Отінашвілі, Павло Боков-

лі, кріпильники і забійники Григорій Лжішкаріані, Віссаріон Гельбахіані, Гогі Гапріндашвілі, Тарас Міротадзе і багато, багато інших — це видатні майстри високопродуктивної праці.

Особливо великих успіхів досягли чіатурці в 1943 році. Протягом цього знаменного року вони тричі одержували перемогу у Всесоюзному соціалістичному змаганні. І в 1944 році Чіатура міцно тримає свої переможні прапори, а треба зазначити, що в цьому році перед гірниками поставлено нові, далеко складніші і більші завдання. Щоб виконати ці завдання, потрібно було провести величезні роботи, про які ще не прийшов час розповідати докладно. Досить сказати, що ці роботи вимагали такого напруження всіх сил робітників і інженерів, таких стислих строків і такого розмаху, які ще кілька років тому здавалися неможливими. Але чіатурські гірники, не зважаючи на труднощі воєнного часу, з меншою кількістю людей і з меншою затратою коштів дали країні і фронту все, що їм було потрібно.

Як і весь грузинський народ чіатурці з невимовною радістю стежать за наступом Червоної Армії і вітають кожне визволене село і місто братерської України. Але особливу радість Чіатура пережила в лютому цього року, коли радіо принесло звістку про визволення Нікополя.

— Нікополь наш! — Люди вітали і поздоровляли один одного з перемогою.

Це було справжнім святом для кожного; адже чіатурців і нікопольців зв'язували багаторічна дружба, і спільна праця, і завзяте змагання, яке давало чудесні плоди.

Перший лист від нікопольців передав з рук у руки. З хвилюванням читали і перечитували його, згадували друзів, писали їм відповіді. Знову традиційне змагання між гірниками двох найбагатших марганцевих районів країни стало великою русійною силою.

Багато приділяє уваги цьому змаганню газета «Чіатуріс магарослі». Вона кинула бойовий заклик: «Допоможемо нікопольським товаришам якнайшвидше відбудувати все, що знишили і зруйнували німці!». Цей заклик зустрів найживіший відгук. Чіатурці почали збирати інструменти, матеріали, верстати, цвяхи, електроустаткування та різні інші матеріали. Зібрали вони також тисячі книжок і надсилають ще один невеликий подарунок — сорок дитячих ліжок для ясел.

Нерозривна сталінська дружба, скріплена кров'ю кращих синів України та Грузії, вже дала і ще дасть свої чудові плоди.

— Все для фронту, все для перемоги! — цією думкою живуть і працюють, помножуючи свою трудову славу, чіатурські гірники, творці великих і прекрасних справ, скромні герої радянського тилу.

Дмитро ЛОМТАДЗЕ.

СЛАВНА ПАТРІОТКА

Зінаїда Шалапіна врятувала від гітлерівських мерзотників 103-х радянських громадян.

Чим ближче підходили частини героїчної Червоної Армії до Вознесенська, з тим більш гарячковою поспішністю німецько-фашистські недолудки прагнули вигнати наших людей у Німеччину на каторгу. Дівчат і юнаків, жінок і стариків силоміць увозили в неволю. Люди ховалися, де могли.

Недалеко від річки, на Базарній вулиці у Вознесенську стоїть простий будинок. Коли хто зайде туди і спуститься до льоху, то побачить штольню старої замоломні, що тягнеться вздовж льоху. Ось цю штольню й вирішила перетворити в притулок для радянських громадян, що ховалися від гітлерівських мерзотників, катальська будинку, дружина червоноармійця, мати двох дітей, палка українська патріотка — Зінаїда Шалапіна.

Разом з одним із сусідів Шалапіна роз-

здіснила ряд інших приготувань. І незабаром у підземеллі з'явилися мешканці. Це були кілька юнаків і дівчат, що хотіли врятувати себе від фашистської каталі. Згодом до них приєдналося багато інших.

Відтоді життя Зінаїди Шалапіної сповнюється щирою турботами про захованих у підземеллі. Вона піклується про них, доставляє їм їжу, окріп, приводить у сховище все нових і нових людей. Вона знаходить коваля, який виготовляє залізну трубу для збільшення притоку повітря в підземелля; славна патріотка встановлює цю трубу.

Дуже сильна небезпека нависла над головою сміливої жінки 12 березня. Радянські війська вже були зовсім близько від міста, і загони німецької жандармерії з особливою підозрілістю шугали по вулицях і будинках. У будинку Шалапіної

розташувався німецький штаб. Але навіть і тоді жінка зберегла самовладання. На очах у розбійників вона все таки примудрялась підтримувати зв'язок з підземеллям, удаючи, наче ходить у льох по картоплю. Уночі проти 13 березня у підземеллі ховалося 103 чоловіка.

Та дні окупантів були вже злічені. Нарешті, звуки стрілянини почулися в самому Вознесенську, і тоді — це було опівночі, 23 березня — у підземеллі прозвучав голосний і радісний голос Шалапіної: «Товариші! Наші в місті! Наші рідненькі в місті!». Це були перші слова, сказані відно і вголос за довгі дні й ночі.

Важко передати радість, яку відчули змучені люди, побачивши червоних воїнів, які принесли їм волю і життя.

Гвардії капітан М. ЛОБАТИЙ.

В с. Дубовязівці, Сумської області. Довгий час я нічого не знав про них. Тільки після звільнення району від німецьких загарбників родичі повідомили мене, що померла моя дружина і мати, троє дітей залишилися без догляду.

Командування частини дало мені короткотермінову відпустку для влаштування дітей.

І от я приїхав додому. По допомозі звернувся до завідувача райторгу тов. Шистозуба. Він у моєму проханні не відмовив. Пообіцяв:

— Допоможемо... Зайдіть завтра...

Запрошення «зайдіть завтра» я слухав 14 днів і так нічого для дітей і не одержав. Закінчився строк відпустки, я знову поїхав на фронт. Непокоїть і хвилює мене те, що коли я сам не міг нічого придбати для дітей, то вже, коли мене не буде, такі «чуйні» люди, як Шистозуб, зовсім про них забудуть.

А. Д. ШАБУЛІН.

Польова пошта 30011, «ш».

Від редакції: Звертаємо увагу Дубовязівського райпарткому на нечуйне, бюрократичне ставлення до родини фронтовика з боку керівників місцевого торгу.

Народна пам'ять

До війни у Ворошиловграді працювала значна група художників, об'єднаних при художньому училищі. Під час німецької окупації вони розійшлися по селах, міняли речі на хліб, рятуючи себе від голоду і від угону в Німеччину. Серед тих, хто змушений був залишити рідне місто і відмовитись від любимої справи, були і два скульптори — Віктор Мухін і Василь Федченко.

На виставці «Ворошиловград у чорні дні німецької окупації», організованій влітку минулого року, я бачив роботи цих молодих майстрів і гострі, влучні, оригінальні за задумом і виконанням статуетки Мухіна — «З Дону додому», «Переможець», цікаву скульптуру Федченка — «Радянський патріот» та інші твори.

Уже на другий день після визволення міста цих скульпторів викликали в міськом КП(б)У.

— Візьметесь за велику й потрібну справу — увічнення пам'яті наших визволителів, їх подвигів?

Створення пам'ятників стало загальною, кровною справою ворошиловградців.

У своїй тупій зневажливості до славного минулого українського народу німці зруйнували не тільки всі пам'ятники, але навіть меморіальні дошки, якими були прикрашені деякі будинки і місця, зв'язані з героїчною боротьбою луганських робітників за волю і радянську владу. Тепер ці меморіальні дошки відновлені.

1 травня цього року на багатолюдному мітингу було знято завісу з нового пам'ятника Ільїчу, спорудженого на місці

нової сировиною, з якого склали цю статую.

Тут же виставлено і наші будівельні матеріали — різноманітні чудові граніти, зразки унікальних родовищ лабрадоритів, кристалічні вапняки та ін.

Сидір Новпак у своїх земляків

ПОЛТАВА. (РАТАУ). Цими днями двічі Герой Радянського Союзу, генерал-майор Сидір Артемович Новпак побував у рідному селі Котельві (Полтавщина). Народний герой відвідав колгосп ім. Шевченка. Тут Сидір Артемович розповів землякам про боротьбу українських партизанських загонів проти німецьких загарбників.

☆

Театр естради в Одесі

ОДЕСА. (Наш спец. кор.). В міському саду, що розкинувся в самому центрі Одеси, відкрився театр естради. Тут, у чудовому затишку серед зелені, регулярно відбуваються концерти, в яких виступають виконавці найрізноманітніших жанрів.

Театр естради влаштовує ранкові концерти для дітей.

але й він буде відбудований найближчим часом.

Ганна КОЗЛОВСЬКА, кандидат геолого-мінералогічних наук.

Відбудоване село

ПОЛТАВА. (Наш кор.). Німці, ступаючи з Полтавщини під удари Червоної Армії, до єдиної хати залишили село Горянка (Решетилівський район). Люди, повернувшись з довгий час жили в землянках. Ще восени минулого року гостро взялися за відбудову рідного села. Правління артіль «Перемога» створило спеціальну бригаду будівників на чолі з кваліфікованим стром 74-річним Іваном Васильовим Хевером. Зиму й весну працювала бригада на відбудові хат колгоспників. За цей час на руїнах і попелищах росло нове село з прекрасними ленькими хатками. Біля них посадили молоді садочки. До зими всі господарники переселяться з землянок у нові хати.

☆

ПОДАРУНОК З СУХУМІ

СУХУМІ. (Наш кор.). Цими днями колектив сухумської кондитерської фабрики відвантажив 13 тонн печершу цукерок вищого гатунку для тривалих одеситів.

Пам'ятники героям, які загинули в боротьбі за Батьківщину, спорудили скульптори В. Мухіна і В. Федченка.

того, який зруйнували фашисти. Поруч монумента В. І. Леніну, у тому ж сквері, споруджено нові пам'ятники на могилах героя громадянської війни Олександра Пархоменка і секретаря Ворошиловградського міськкому партії Яковенка, відважного партизана, який загинув смертю хоробрих у бою з німецькими окупантами.

Виразна композиція «Клятва» прикрашає братську могилу бійців і офіцерів — визволителів міста, розташовану в цьому ж сквері.

На околиці міста, там, де був виритий протитанковий рів, гітлерівські розбійники вбили понад три тисячі мирних жителів пам'ятного дня 1 листопада 1942 року, прозваного ворошиловградцями «кривавою неділею». Тепер тут споруджено великий монумент.

На простягнутих вперед руках боєць тримає тіло закатованої дівчинки. Гнівом

і скорботою дихають виразні риси монумента.

— Не забудемо, не простимо!

Цей напис на п'єдесталі виражає іскру і владу, вкладену скульпторами Мухіним і Федченком у свій твір.

Недалеко від дорогого серцю ворошиловградців історичного місця — дві скульптури на братській могилі, де поховані 300 бійців і 26 офіцерів. Тут колись обороняли від ворогів своє місто. В минулому році взимку Червоною Армією розгромлена під Гострою Мом, закат німецьких загарбників і, зламавши опір, прорвалася з боями у місто.

На високому п'єдесталі здіймається орел, що тримає в лапах вогняний прапор перемоги. Цей пам'ятник ворошиловградців мають «Пам'ятником слави».

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

/По проверочно-фальсификационному делу/

с. Глинск.

№ 13... 1947 года.

Мы члены проверочно-фальсификационной комиссии при Глинском РО МВД, Сумской области, рассмотрев фальсификационное дело на репатрированного Советского гражданина. *Бауман Анна Яковлевна* прибывшего к постоянному месту жительства с *Петропольской Гринской р-н Сум. обл.* № 11. *сентябрь* 1942 года и найдя, что она была *наемной* *узницей* в *Германии* с *первым* *работами* на *фабрике* *ружьи*.
Руководствуясь приказом МВД МГБ СССР № 00706/00268 от 16/VI-46г.

ПОСТАНОВИЛИ.

Считать гр. *Бауман Анна Яковлевна* *криминал* *решительное* *дело* *не* *криминал* *в* *1/4* *сум. обл.* *Улеса* *сум. обл.* *осужден* *в* *суде*.

ПРЕД. ПРОВ. ФАЛЬСИФИКАЦИОННОЙ КОМИССИИ
НАЧ. ГЛИНСКОГО РО МВД-СТ ЛЕЙТЕНАНТ

НАЧ. ГЛИНСКОГО РО МГБ
СТ ЛЕЙТЕНАНТ

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ:

ЗАМ НАЧАЛЬНИКА ГЛИНСКОГО РО МВД
ЛЕЙТЕНАНТ МИЛИЦИИ

Александр
/АЛАМОВ/

Осипов
/ОСИПОВ/

Мирошечко
/МИРОШЕЧКО/

1902

1902

1902

1902

1902

1902

1902

1902

1902

1902

Регистрационный лист

на прошедшего регистрацию в лагере № 232 или СПП №
(ненужное зачеркнуть), дислоцирующегося в населенном пункте Формидоури-Одере

1. Фамилия, имя, отчество	<u>Бауман Анна Акимовна</u>
2. Год и место рождения <u>1922</u>	<u>с. Тереховка Глинского р-на</u> <u>Сумской области.</u>
3. Национальность <u>Украинка</u>	4. Образование <u>7 кл.</u>
5. Специальность	<u>Не имеет</u>
6. Последнее постоянное место жительства и работа на территории СССР (для военнослужащих указывается наименование воинской части).	<u>Буковский абн.</u> <u>Глинского р-на.</u> <u>с. Тереховка</u>
7. Состоял ли в ВКП(б) или ВЛКСМ	<u>Б/н</u>
8. Почему оказался на территории другого государства	<u>11/VIII-42г. По мобилизации</u> <u>увезена в Германию на</u> <u>работу.</u>
9. Подвергался ли арестам, допросам, задержаниям, штрафам со стороны немецких властей (когда, где и за что)	<u>Не подвергалась</u>
10. Содержался ли в спецлагерях противника и что там делал (указать наименование лагеря и адрес)	<u>Содержалась в рабочем лагере</u> <u>"Муна"</u>
11. Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, отрядах, воинских частях, госпиталях, строительных и иных батальонах, создававшихся противником; служил ли в немецких учреждениях, предприятиях, организациях (в каких, в качестве кого).	<u>1. Тельмштейн работала на</u> <u>В/заводе при кухне</u> <u>рабочей</u>
12. Какие отобраны документы при регистрации	<u>Документов нет.</u>
13. Где проживают близкие родственники, кто именно (указать точный адрес)	<u>Мать, отец, 2 сестры</u> <u>проживают в с. Тереховка</u>
14. Куда следует на постоянное жительство	<u>Сумская область Глинского р-на</u> <u>с. Тереховка.</u>

Правильность данных мною сведений подтверждаю.

подпись: А. Бауман

Регистрационный лист заполнил

подпись: А. Бауман

Регистрационный лист проверил:

Председатель регистрационной комиссии НКВД СССР

подпись: С. И. И.

Удостоверение о направлении на постоянное местожительство получил:

А. Бауман
(подпись регистрируемого)

Убыл из лагеря «—» 194 г.

RECEIPT

FOR THE SUM OF

ONE HUNDRED AND NO DOLLARS

100.00

100.00

100.00

100.00

4

Троцкого донос
1947г. февраль 29г с Покровки
Опр. Уполномоченный УМВД Ум. ад.

от. лейт. Зубатый донос репатриант

Бауман Анна Яковлевна
рождения 1923г уроженка с. Покро-
вка Тимского р-на Омской об.
происхождение из крестьян-бедняк
украинка, б/н, образование 8 кл.
не замужем, работала в колхозе
"2 лей Октябрь", проживала с
Покровки, Тимского р-на Ом. ад.
Не судима.

Отвечает на вопросы за деяния показанные
по ей 89 УК УССР розлива. Бауман

по факсту факт показана.
Вопрос: Где проживала и кем занималась?

Отвечает: В период немецкой оккупации проживала
в с. Покровка, работала в колхозе

Вопрос: Когда и где каких общественных
дел занималась?

Отвечает: В Тиманно была забрана немцами
вместе с 11 сентября 1942 года в плену
в г. Берлин, работала на фабрике-
кухне г. Берлин.

Вопрос: Подвергалась ли аресту и допросу со стороны
немецких властей?

Отвечает: Аресту не подвергалась, подвергалась
допросу по вопросам моего поведения
с 20. разведки т. н. по 1945г. в Берлин.

Вопрос: Какими войсками были освобождены,
где находились до репатриации?

Отвечает: Освобождена американскими войсками
24 апреля 1945г. после чего на протяжении
одного месяца находилась

Бауман

В конце 2. Десятилетия — африканская торговля
— В конце 1945 года была объявлена
на территории Советских войск, Франк-
фурт, где была принята радио и возбудилась
в СССР.

Вопрос: Выходило ли на газет и бесед
представителей Англо-африканских
властей?

Ответ: На газет и бесед, представителей
Англо-африканских властей, не выхо-
дило.

Вопрос: Какие вы знаете аббревиатуры
немецких властей в части
своего поведения, как на оккупиро-
ванной территории, так и в Герма-
нии?

Ответ: Общественность немецких властей
в части своего поведения не
делала никаких.

По моему мнению, для помощи
много не могу, знаю только с моих
слов правильно, много прочитано

Григорий

Дополнение: Опр. Уполномоченный ГМНВД

ст. 111

Левченко / Григорий

До Львівської Районної
зр. с. Дереконівці Бабуся Нанні
Якимів

25/11/45
ОТМІТКА

Прохано Львівської Районної
Дереконівської рай. так, як я

на території с. Дереконівці.
Родилась я в 1922р. в с. Дереконівці вродили бігидія.

Військи поступили в к. п. ім. 12р. мобіліз в 1930р.
Під час німецької окупації нашого села мене

примусово увезли німці на свою територію. в
1942р 11 вересня в м. Берлін. Там я працювала
на фабриці — кухні. В Берліні працювала з 1942р.

12 вересня 1944р. Німці мене вартували в г. Хельм-Штей.
де я працювала там 7 місяців. 11 квітня 1945р. наші

союзники американці визволили нас з під німець-
кого іса і я працюю 14 липня 1945р. працюю
в с. Дереконівці.

А тому прохано Львівську Районну

Притисають мене в Радюжні в сьвіт. е/б/а/д/і.

Прохар: Визман

21/11 - 45 g.

НКВД СССР

Видом на жительство
служить не может

Проверочно-фильтрационный

пункт

Действительно по «

1 октября

1945 г.

Город

Фролово-Одере

Фото-

карточка

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Выдано

Бауман Анна Акимовна

(фамилия, имя, отчество)

год рождения

1922.

место рождения

Будякская обл.

Глиньского р-н. с.

Тереконьска

Германии

в том, что он по прибытии из

Глиньского р-н. с. 15/IV - 45.

м-ца по «

4/V - 45.

м-ца

1945 г.

содержался в

лагере 232.

проверочно-филь-

трационный пункт НКВД СССР и следует к избранному месту жительства

Будякской обл.

Глиньского р-н. с. Тереконьска

(указать точный адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

Начальник проверочно-фильтрационного пункта

(печать)

(подпись)

1871

РЕКОПІСЬКА

сряда

Глинської району

Чернігівської області

21/10 45

№

Пороковина

Справна

Дана на Тернопільському с'їзді
про те, що пром. банкам дана
днішова діяло урочисна

Тернопільським Глинським р-ну

сумської обл. В 1942 р. 11 вересня була
забрана німецькими властями в кімн.
м. Трудяки на території Терно-
пільщини 14/11 ч.р. Справна дана для Рокити

Глинська

Сиретська

[Handwritten signature]

4/4

підписи през. і секрет.
Рокити

7

Автобіографія.

Я, Тетяна Іванна Лиховідова, народилась
1932. 4 травня, в с. Терекотівці.

Тетянки мої до революції були сіднями малих ^{зимою} сіл.
В 1938 році вступила до колективу. До вступу
німецьких загрозників, вступила в середній
школа і закінчила 8 класів.

При німецькій власті я родила в полтаві,
а 1942. 11 вересня мене забрали сім'єю в
германію, поїздом та німецькі солдати.

Від виходу в германію я тікала три
рази, а все так німцями примушували
вийти до германії. Німці відвезли мене

в г. Берлін, звідки я все так тікала,
но німецькі солдати виймали і відправляли

на роботу в Берлін. Я працювала на
фабриці - кухні і в 1944. я переїхала

в г. Кельмштедт, працювала також на фабрика-
в 1945. 24 квітня мене вивели

від німецького і до Американські вайска
в СРСР і вийшла в 1945. 24 серпня.

ВНЕС

СМОТРЕНО В СООТВЕТС
ТВОРНО ДЛЯ ДАЛЬНЕЙ

11239

наказ. в амур. зоне

точном учете.
пересмотрел

Кн Делопеши

Зин 2
30

пох
2 ш
195 5

Жезиков

1. Фамилия Бауман
2. Имя Анна
3. Отчество Яковлевна
4. Год рождения 1922 5. Место рождения Суджиск. р. Тлошский г. Перекопский
6. Точное местожительство (адрес) до оккупации или до призыва в Красную Армию Мал-те
7. Профессия (специальность) учащ.
8. Партийность б/п.
9. Национальность украин.
10. Гражданство советск.
11. За границей был с 12-9 1942 г. по 12-4 1945 г.
12. В каких странах проживал и что делал Германия
г. Кендлер. на кухне воен. завода
авиации

10.25
12147
Точный адрес фильтрационного пункта

Село Франкфурт

Город спец. - лагерь

Область № 232

Республика _____

☒ Филтрацию прошел

с _____ 19____ г.

по _____ 19____ г.

Дактилооттиск указательного пальца

В. Р. Х. Р. С.
11239

Правильность записанных на меня сведений _____

подтверждаю _____

Грицман

подпись

Видежгинский

фамилия составившего карточку

а) Решение фильтрационной комиссии _____

б) Выбыл

19.7

19

45

г.

в связи с

указать точный адрес куда выбыл

на жительство: село, город, район, область, республика или направлен

в какой лагерь, тюрьму

в) Личное дело направлено „ _____ “ _____ 194 г. при № _____

точное название органа НКВД—НКГБ

г) Разные отметки _____

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 9 листов

девят

Секрет 92

В. Шинин

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

В даній справі пронумеровано 9 аркушів

(дев'ять)

19 листопада 92

Посада охор. розвід

Підпис

APT 1-C-3803-1